

Arrest

nr. 318 385 van 12 december 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 14 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 april 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 23 mei 2024 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA, *loco* advocaat F. LONDA SENGİ.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart de Angolese nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) mei 1989.

1.2. Verzoekster dient op 21 december 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoekster wordt op 11 oktober 2022 en 14 maart 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 12 april 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas

U verklaart dat u op 13 mei 1989 geboren bent in Luanda, Angola. U beschikt over de Angolese nationaliteit en behoort tot de Kimbundu – etnie. Samen met uw zoon D.B.S.P. woont u in (...), Luanda. U leert uw huidige partner, N.M.M., kennen en gaat begin 2019 met hem samenwonen in (...). N. weet u te overtuigen om sympathisant te worden van Unita. U bent politiek niet actief betrokken, maar gaat sporadisch mee naar vergaderingen voor sympathisanten en ondersteunt N. als secretaresse tijdens de COVID periode. In augustus 2021 wordt agent P., een ex – militair met wie N. nauw samenwerkte om naar aanloop van de verkiezingen in 2022 een database op de stellen van oud – strijders, vermoedelijk gearresteerd door militairen van het MPLA. Er worden documenten meegenomen waarin N.s naam staat vermeld. Uit vrees dat hem hetzelfde zal overkomen, vlucht N. op 01 september 2021 naar Congo. Op 24 september 2021 komt u aan in jullie wijk en wordt u meteen ingelicht door de burens dat het niet veilig is om naar uw huis te gaan. Ze vertellen dat er militairen langskwamen die op zoek waren naar N.. Jullie meid werd daarbij gearresteerd. U zoekt onderdak bij uw vriendin P.M. nabij Kilamba Kiaxi. N. wordt door u ingelicht over de situatie. Hij bezorgt u de gegevens van enkele personen binnen de Unita cel – Cazenga bij wie u terecht kan. Uw vriendin P.M. gaat bij jullie thuis langs om documenten te recupereren en gaat dan naar de Unita – cel Cazenga waar ze met N.s baas praat die op zijn beurt C.B. inschakelt die u en uw zoontje D.B.S.P. zal bijstaan in de organisatie van uw vertrek van Angola naar België. Hij helpt u bij het bekomen van een nieuwe identiteitskaart en een Belgisch visum. Hij escorteert jullie op de luchthaven opdat jullie veilig kunnen vertrekken. U betaalt hem hier 1000 euro voor. Op 15 december 2021 verlaat u Angola definitief in het bijzijn van uw zoontje D.B.S.P. Via een tussenstop in Frankrijk komen jullie op 16 december 2021 aan in België. Op 21 december 2021 verzoeken jullie de Belgische instanties samen met uw partner N. M.M. (CG (...)) om internationale bescherming. In 2022 ontvangt N. verschillende aanvragen tot verhoor. Ook zijn vader wordt verhoord en onder druk gezet om N.s verblijfplaats te bekennen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u op 04 februari 2022 volgende documenten neer: uw originele Angolese identiteitskaart, geldig van 19 oktober 2021 tot 18 oktober 2031; de originele Angolese identiteitskaart van uw zoon D.B.S.P., geldig van 05 augustus 2021 tot 04 augustus 2026; de originele Angolese identiteitskaart van N., geldig van 18 juni 2021 tot 17 juni 2026; uw originele Unita lidkaart, geldig van 15 januari 2021 tot 18 januari 2026, de originele Unita lidkaart van N., geldig van 12 maart 2020 tot 15 april 2025. Tijdens uw persoonlijk onderhoud van 11 oktober 2022 legt u op het CGVS uw origineel Angolees paspoort, geldig van 05 januari 2018 tot 05 januari 2023 (Nr. 2303423), het origineel Angolees paspoort van uw zoon D.B.S.P., geldig van 05 januari 2018 tot 05 januari 2023 (Nr. 2303396) en een certificaat van uw Nederlandse les, d.d. 24 juni 2022, neer. Diezelfde dag ontvangt het CGVS per mail een attest waaruit blijkt dat u psychologische begeleiding heeft gevolgd bij psychologe M.E. C.G. van 25 maart 2022 tot 16 augustus 2022, d.d. 08 oktober 2022.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Op 11 oktober 2022 wordt per mail een psychologisch attest neergelegd waaruit blijkt dat u psychologische begeleiding heeft gevolgd van 25 maart 2022 tot 16 augustus 2022 (zie groene map in administratief dossier). Hier staat echter niet in gespecificeerd om welke redenen u die psychologische begeleiding heeft gevolgd. Behalve dat u verschillende keren tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS aanhaalt dat u moe bent, haalt u nergens doorheen uw procedure aan bijzondere procedurele noden te hebben, die het nemen van steunmaatregelen vereisen (notities van het persoonlijk onderhoud op 11 oktober 2022 (verder: NPO 1 Yolanda, p. 12; notities van het persoonlijk onderhoud op 14 maart 2023 (verder: NPO 2 Yolanda), p. 10; zie vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ, d.d. 04 februari 2022; zie beoordeling bijzondere procedurele noden, d.d. 04 februari 2022).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw echtgenoot N. M.M. (CG (...)) (NPO 2 Yolanda, p. 5, 7). In het kader van het door hem ingediende verzoek om internationale bescherming werd een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het ongeloofwaardige karakter van zijn motieven. De vaststellingen die tot de weigeringsbeslissing bij uw echtgenoot hebben geleid, worden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in zijn beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en luiden als volgt:

“(…) Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest op onrechtmatige wijze gearresteerd te worden door de partij aan de macht, MPLA. U zult verdwijnen en gedood worden. De zaak zal in de doofpot worden gestoken waardoor niemand weet wat er met u is gebeurd. Uw vrees voor vervolging is te wijten aan het feit dat u als partijlid van Unita deelnam aan een project waarbij u naar aanloop van de verkiezingen van augustus 2022 een database opstelde met oud – strijders. Dit werd ontdekt door het MPLA waarna verschillende arrestaties werden ondernomen en u vreest dat u hetzelfde zal overkomen (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 11 oktober 2022 (verder: NPO 1 N.), p. 8, 16, 24 – 25; notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 14 maart 2023 (verder: NPO 2 N.), p. 11, 22 – 23).

Vooreerst blijkt u inconsistent in uw eigen verklaringen en tegenstrijdig in vergelijking met de verklaringen van uw partner Y.R.D.S. (CG (...)) wat betreft de stappen die jullie hebben ondernomen in navolging van de potentiële arrestatie die jullie boven het hoofd hing nadat het MPLA de door u samengestelde database van oud – strijders door het MPLA ontdekte.

Zo verklaart u zelf dat uw vader in september 2022, na afloop van de verkiezingen, werd ontboden om – in het kader van de door u opgeworpen situatie - verklaringen af te leggen. Volgens wat u vertelt, heeft uw vader deze uitnodiging genegeerd. De bodes die de uitnodiging brachten, kregen als antwoord dat u een volwassen persoon bent en dat uw vader niet wist waar u was. Uw vader is 68 jaar en zei dat zijn gezondheidstoestand niet goed genoeg was om te verschijnen.. Dit werd door de bodes gerespecteerd, zonder gevolgen voor uw vader (NPO 2 N., p. 7 – 8). Hoewel Yolanda geen details weet op te brengen, vertelt zij daarentegen dat uw vader wel degelijk werd ondervraagd. Hij werd zelfs onder druk gezet om uw verblijfplaats te geven (Notities van het persoonlijk onderhoud op 14 maart 2023 (verder: NPO 2 Yolanda), p. 8 – 9). **Op deze manier wordt het ontbieden van uw vader in de hoop kennis te nemen van uw verblijfplaats reeds betwijfeld.** De vaststelling dat u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud in oktober 2022 slechts twee bezoeken aan uw ouderlijk huis vernoemt, namelijk in februari en mei van datzelfde jaar (NPO 1 N., p. 23), maakt deze ontmoeting met uw vader – die volgens uw verklaringen tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud plaatsvond in september 2022 (NPO 2 N., p. 7) - **des te meer ongeloofwaardig.** Het feit dat uw vader werd ontboden tot verhoor omwille van de situatie waarin u verkeert, maakt deel uit van een hele reeks aan bevelschriften die volgens u werden uitgestuurd met als doel dat u zich zou aanbieden ter ondervraging. Waar u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud in oktober 2022 aanhaalt dat u twee bevelschriften ontving, namelijk in februari en mei 2022 (NPO 1 N., p. 23 – 24), verklaart u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud in maart 2023 aanvankelijk dat er in uw hoofd drie bevelschriften werden uitgebracht en dat er een vierde werd afgegeven voor uw vader. U past dit onmiddellijk aan en stelt dat uw ouders voor u een eerste en tweede bevelschrift ontvingen in september en november 2021, een derde in mei 2022 en een vierde in januari 2023 (NPO 2 N., p. 7). **Opnieuw gaat u in de mist omtrent de pogingen die het MPLA heeft ondernomen om u te zoeken en te vervolgen vanwege uw beweerde deelname aan het opstellen van een database van oud – strijders. U legt immers zowel over het aantal bevelschriften als over de periode waarin ze zouden zijn uitgereikt tegenstrijdige verklaringen af.**

Daar komt nog eens bovenop dat u deze bevelschriften op geen enkel moment doorheen uw procedure neerlegt ter staving van uw verzoek om internationale bescherming. Hoewel u meent dat u sinds uw vlucht uit Angola maandelijks contact heeft met C.B.- een oud – militair en collega binnen Unita die zowel u als uw partner en zoon ondersteunde in jullie vlucht, maar ook het contact met uw ouders in Angola mogelijk maakt en u op de hoogte houdt van de situatie in Angola (NPO 1 N., p. 9, 17 – 18, 23; NPO 2 N., p. 4 – 5, 9 – 10, 12, 16 – 17, 23) is het nergens doorheen uw procedure spontaan in u opgekomen om de uitgereikte bevelschriften bij hem op te vragen. Bij Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ) maakt u zelfs geen melding van het bestaan ervan, noch tijdens het bespreken van uw documenten noch tijdens het invullen van de vragenlijst voor het CGVS (zie verklaring DVZ, d.d. 04 februari 2022, p. 10, vraag 23; ontvangstbewijs documenten, d.d. 04 februari 2022, vragenlijst CGVS ingevuld door DVZ, d.d. 04 februari 2022). Pas wanneer de protection officer u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS vraagt of u de bevelschriften kan verkrijgen en neerleggen, zal u navragen bij C.B. of hij ze kan doorsturen. Hoewel er op dat moment een termijn van tien dagen wordt gegeven, heeft het CGVS tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS in maart 2023 niets ontvangen. U wordt hierop gewezen waarna u verzekert dat C.B. ze heeft doorgestuurd naar het e-mailadres dat de protection officer u vorige keer had gegeven waarbij u zelf het betreffende adres opzegt. Dit wordt door de protection officer ontkend, waardoor u na het geven van uw dossiernummer opnieuw belooft dat u de bevelschriften binnen een termijn van tien dagen zal doorsturen naar het daartoe bestemde e-mailadres, ditmaal met naam en dossiernummer (NPO 1 N., p. 24; NPO 2 N., p. 7). **Ondanks dat u tot tweemaal toe werd gevraagd naar de bevelschriften en u beide keren de belofte**

maakte dat u ze zou doorsturen, heeft u tot op heden nagelaten deze tot bij het CGVS te brengen. Dit versterkt des te meer de vaststelling dat er geen geloof wordt gehecht aan het feit dat noch u noch uw vader enige bevelschrift heeft ontvangen in het kader van de vervolgingsfeiten die u opwerpt. Het is immers aan u om het tegendeel te bewijzen, maar u blijft hierbij in gebreke. Op deze manier weet u op geen enkele manier hard te maken dat u wordt gezocht door het MPLA.

Het is niet verwonderlijk u de zogenaamde bevelschriften niet neerlegt daar het bestaan van de contactpersoon via wie u ze zou verkrijgen, Carlos Boa, - of alleszins u en Yolanda's relatie met hem - eveneens als ongeloofwaardig wordt geacht. Ondanks het belang van zijn rol in het door u beschreven asielrelaas is het immers verbazingwekkend hoe weinig Yolanda aanvankelijk over hem weet. U verklaart zelf tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat u via C.B. - een werkmakker van de partij - contact heeft met uw ouders, broers en zussen. Hij gaat naar uw ouderlijk huis en u belt met uw familie via zijn telefoon (NPO 1 N., p. 9 – 10). Y. geeft tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud een soortgelijke beschrijving en vertelt het volgende: "Via welke weg spreekt N. met zijn kinderen?" Ik weet dat iemand van de partij naar het huis gaat van zijn ex - vrouw en hij gebruikt zijn telefoon om met de kinderen te praten. "Nog andere personen in Angola met wie N. het contact onderhoudt?" Ik denk dat hij ook soms nog spreekt met zijn ouders. "Via welke weg spreekt N. dan met zijn ouders? Ook via de telefoon, via diezelfde persoon van de partij.. Gevraagd naar de identiteit van deze persoon kan Y. niet meer informatie uitbrengen dan dat hij militair is. Gevraagd naar zijn naam, kan ze het zich niet herinneren. Geïnformeerd naar de context waarbinnen u en C.B. elkaar kennen stelt ze vaagweg: Het is een contact binnen de partij. Op de vraag wat de taken zijn van C.B. antwoordt ze dat ze het niet weet. De vraag binnen welke context hij functioneert als militair blijft ook onbeantwoord (Notities van het persoonlijk onderhoud op 11 oktober 2022 (verder: NPO 1 Y.), p. 11). Nochtans dicht u hem alvast tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud, maar ook tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud, een prominente rol toe in het door u beschreven asielrelaas waaronder de ruime ondersteuning die hij Y. en haar zoon, P.D.B.S., bood. Zo heeft uw partner volgens uw verklaringen met de hulp van C.B. contact opgenomen met Unita met als doel Angola te ontvluchten. Hij heeft verder hun visum geregeld, heeft haar een getuigenisbrief van Unita persoonlijk bezorgd die u tijdens uw verzoek om internationale bescherming neerlegt ter staving van uw problemen en heeft hij Y. en haar zoon persoonlijk begeleid op de luchthaven zodat ze vlot naar België konden reizen (NPO 1 N., p. 12, 17 – 18; NPO 2 N., p. 4, 9 - 11). Y. vertelt dan weer dat "die militair die N. helpt om met zijn kinderen te spreken" eerder beperkt in beeld kwam. Ze beschrijft met name dat hij louter tijdens de periode dat ze zelf haar reisdocumenten aanvraag hielp bij het vernieuwen van hun identiteitskaart, het betalen van de premies op de ambassade en het verkrijgen van inentingscertificaten voor COVID. Vervolgens escorteerde hij hen op de luchthaven – hetgeen overigens normaal verliep (NPO 1 Y., p. 13 – 14) **Hoe dan ook is het uiterst merkwaardig dat Y. over deze persoon dermate beperkte informatie heeft. Volgens wat jullie beide verklaren, is dit immers de persoon die Y. en haar zoon hielp om een levensgevaarlijke situatie te ontvluchten.**

Ook jullie lijken tot die vaststelling te komen. Nadat Y. aanvankelijk tijdens het eerste persoonlijk onderhoud de indruk geeft dat C.B. slechts beperkt in beeld kwam – enerzijds door de beperkte informatie die ze over hem heeft en anderzijds door de beschrijving van de door hem genomen stappen (zie supra) – schrijft ze hem tijdens het tweede persoonlijk onderhoud in maart 2023 plots eveneens een prominente rol toe en weet ze meer details over zijn hulp te geven dan voordien. Als bij wonder kent ze opeens zijn naam - C.B., stond hij opeens in voor hun algemene veiligheid tijdens hun resterende verblijf in Angola nadat u het land reeds had ontvlucht en weet ze in detail te omschrijven in welke mate hij haar en haar zoon heeft ondersteund bij hun vlucht uit Angola. Zo heeft hij plots niet alleen geholpen bij het verlengen van hun identiteitskaart, maar heeft hij ook alles geregeld om hun visum te bekomen. Pas wanneer door de protection officer zelf wordt gevraagd naar haar kennis over een getuigenisbrief stelt ze dat ze deze brief van "meneer C." heeft ontvangen op de luchthaven. Gevraagd naar de inhoud van de brief stelt ze het volgende: "Ik denk dat het een brief is die werd uitgegeven door de partij om internationale hulp te vragen.". Gevraagd naar de stappen die vooraf gingen aan het opstellen en afgeven van die brief blijkt ze dan weer opnieuw onwetend (NPO 2 Y., p. 3 – 6). Vreemd, aangezien ten eerste mag worden verwacht dat ze meer op de hoogte is van een brief die werd opgesteld om later neer te leggen ter staving van een eventueel verzoek om internationale bescherming. Ten tweede haalt u aan dat deze brief werd opgesteld in samenwerking met P.M., een vriendin bij wie Y. onderdak vond tussen 24 september 2021, de dag van de inval bij uw thuis, en 15 december 2021, de dag van hun vertrek naar België. Zij fungeerde als tussenpersoon die met de documenten van Y. naar de Cazenga – cel van Unita ging waarna de bal aan het rollen ging om jullie getuigenisbrief op te stellen die later door C.B. aan Y. werd afgegeven (NPO 2 N., p. 9 – 11). **Het is dan ook volstrekt ongeloofwaardig dat zij hier niet van op de hoogte zou zijn.**

Gezien de betrokkenheid die jullie C.B. uiteindelijk allebei toedichten, is het weinig aannemelijk dat Y. zich tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud zijn naam niet herinnerde, laat staan dat ze spontaan over de meest belangrijke aspecten van zijn ondersteuning vertelde. Het lijkt er dan ook sterk op dat

jullie tussen beide gehoren in, elkaars verhalen naast elkaar hebben gelegd en ter voorbereiding van het volgende persoonlijk onderhoud elkaars verklaringen op elkaar hebben afgestemd.

Daar komt nog eens bij dat jullie tussen beide onderhouden in niet louter hebben overlegd over de identiteit en betrokkenheid van Carlos Boa, maar ook over de som die jullie hem hebben betaald in ruil voor zijn hulp. Wanneer tijdens het eerste persoonlijk onderhoud door de protection officer wordt gevraagd hoeveel geld jullie aan "de militair" - C.B. – betaalden in ruil voor zijn hulp verklaart Y. dat ze niet wist door wie hij werd betaald. Ze gokt dat het geld van de partij kwam. Qua bedrag vermoedt ze dat het om 3000 à 4000 euro gaat (NPO 1 Y., p. 13). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaart ze zelf dat hij 1000 euro heeft gekregen om alles tot een goed einde te brengen. Gevraagd van wie hij dat geld kreeg, eigent ze die taak aan zichzelf toe (NPO 2 Y., p. 6). Wanneer blijkt dat u reeds tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud van een bedrag van 1000 euro spreekt die uw partner aan C.B. betaalde (NPO 1 N., p. 18), en Y. hier aldus andere verklaringen over aflegt, **kan niet anders dan worden besloten dat jullie ook hierbij de verklaringen op elkaar hebben afgestemd tussen beide onderhouden in.**

De vaststelling dat jullie incoherente, en aldus ongeloofwaardige, verklaringen afleggen over de verschillende gevolgen die de door jullie vernoemde vervolgingsfeiten teweeg zouden hebben gebracht (zie benadering vader, bevelschriften en betrokkenheid Carlos Boa) doet reeds twijfel rijzen over de vervolgingsfeiten die hier aan de basis zouden liggen.

Wat betreft het feit dat u als lid zijnde van Unita, en meer specifiek van de cel van Cazenga, werd aangesteld om deel te nemen aan een project waarbij u een database samenstelde van oud-strijders dienen alvast een aantal onaannemelijke en tegenstrijdige verklaringen te worden opgemerkt in vergelijking met die van uw vrouw. Op deze manier komt de geloofwaardigheid ervan en uw bijhorende vrees voor vervolging reeds op de helling te staan.

U heeft sinds januari 2019 een relatie met Y. (NPO 1 N., p. 10; NPO 1 Y., p. 10). Sinds februari 2015 rekruteert u nieuwe leden voor Unita. Ook bij de verkiezingen van 2017 helpt u bij het voeren van rekruteringscampagnes binnen Unita. In 2019 krijgt u hierin meer verantwoordelijkheid doordat de nieuwe president van Unita, A.D.C.J., zich inzet voor het functioneren van jongeren binnen de partij. Gezien het aantal leden die door u werden aangeworven, en uw bijhorend aanzien als agent die de beste resultaten kon voorleggen, wordt u in januari 2021 betrokken in een project waarbij u naar aanloop van de verkiezingen in 2022 een database dient op te stellen met oud – strijders (NPO 1 N., p. 8, 22 – 23; NPO 2 N., p. 10, 14 - 15). Ondanks dat u een voorbeeldige carrière omschrijft binnen Unita kan Y. op geen enkele manier beschrijven wat voor werk u binnen Unita uitvoerde voor 2021. Ze benoemt dat u in de politiek zat wanneer jullie elkaar leerden kennen (januari 2019), maar voor begin 2021 had u nooit een specifieke functie. Specifiek gevraagd wanneer u bent gestart met het aanwerven van nieuwe leden voor Unita antwoordt ze dat het begin 2021 was. Ze maakt er zelfs een mopje over dat u alvast één lid heeft aangeworven, namelijk zichzelf (NPO 1 Y., p. 9). **U verklaart zelf dat u toegang kreeg tot het project – dat aan de basis ligt van uw vrees voor vervolging – vanwege uw goede prestaties als rekruteerder binnen de partij tussen 2015 en 2021, inclusief een verhoogde verantwoordelijkheid in 2019. Het is dan ook onmogelijk dat Y. hier niets van zou hebben opgemerkt en hier tot op heden niet van op de hoogte is,** zeker gezien u haar in januari 2021 persoonlijk overtuigde om sympathisante te worden van de partij en ze tijdens de coronaperiode werd ingeschakeld als uw assistente (NPO Y., p. 7 - 8; NPO 1 N., p. 11).

Voorts is het zeer opvallend dat jullie aanvankelijk tegenstrijdige verklaringen afleggen over het moment waarop u partijvergaderingen heeft. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud verklaart u dat de vergaderingen om de veertien dagen plaatsvinden op zaterdag. Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud bevestigt u dat nogmaals (NPO 1 N., p. 7; NPO 2 N., p. 13). Y. verklaart tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dan weer dat de vergaderingen waar u aan deelnam, plaatsvonden op een weekday. Specifiek gevraagd of ze daarmee bedoelt dat ze niet plaatsvonden in het weekend, maar wel op een dag tussen maandag en vrijdag antwoordt ze bevestigend. De precieze dag weet ze wederom niet te benoemen (NPO 1 Y., p. 8). Na mogelijkheid tot overleg tussen beide onderhouden in past ze haar verklaringen aan en geeft ze als antwoord op de vraag wanneer de partijvergaderingen plaatsvonden uw eerder antwoord weer, namelijk: "In het weekend. Op zaterdag." (NPO 2 Y., p. 11 – 12). **Voor de derde maal stemmen jullie elkaars verklaringen op elkaar af in een tevergeefse poging om eerdere tegenstrijdigheden recht te trekken.**

Hoewel Y. volgens jullie beide verklaringen in januari 2021 sympathisante werd van Unita en een paar keer deelnam aan vergaderingen en manifestaties, maar ook insprong bij administratieve taken tijdens de coronaperiode (NPO Y., p. 7 - 8; NPO 1 N., p. 11) weet zij noch het precieze adres van de zetel van Unita in Cazenga noch hoe de verantwoordelijke van de cel Cazenga binnen Unita heet (NPO 1 Y., p. 8 - 9). Tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud weet ze dan weer te vertellen dat uw rechtstreekse baas A.D. heet. Hij is de eerste algemene secretaris van Unita (NPO 2 Y., p. 3 – 5). Opnieuw strookt haar verklaring niet met

hetgeen u vertelt. U geeft A.D. eveneens de positie van eerste algemene secretaris van Unita, maar in de beschrijving van het contact dat u met hem heeft, spreekt u Y. genadeloos tegen. Waar zij verklaart dat hij rechtstreeks de leiding over u heeft, vertelt u letterlijk het volgende: "Ik mag niet rechtstreeks naar hem stappen. Hij kan eventueel weten dat er een rekruteringsagent is met bepaalde capaciteiten, maar hij zou geen zaken rechtstreeks aanreiken aan mij.". Degene aan wie u steeds rapporteerde, ook in het kader van het project dat centraal staat in uw vrees voor vervolging, heet volgens u N. D. Het is hij die dan weer verder rapporteerde aan de eerste algemene secretaris, A.D. (NPO 1 N., p. 8; NPO 2 N., p. 14 – 15). **Hoewel Y. volgens jullie verklaringen eerder sympathisant dan lid was, nam zij alsnog een paar keer deel aan vergaderingen en manifestaties. Daarnaast werd zij ingeschakeld voor uw secretaressewerk tijdens de coronaperiode. Er mag dan ook worden verwacht dat zij tenminste op de hoogte is van degene die aan het hoofd staat van de cel waarvan zij sympathisante is en de administratie voor doet of dat zij, gezien uw beweerde carrière binnen de cel, op z'n minst op hoogte is van degene die de leiding over u heeft.**

Y.'s onwetendheid maakt het door u omschreven belang van uw positie binnen Unita volstrekt onaannemelijk wat er toe leidt dat de geloofwaardigheid van uw deelname aan het project dat aan de basis ligt van uw vrees vervolging ernstig in het gedrang komt te staan. De vaststelling dat zij tekort komt in het leveren van basisinformatie zoals het moment waarop u vergaderingen heeft of wie uw rechtstreeks baas is, bevestigt dat des te meer.

De – reeds in twijfel getrokken – geloofwaardigheid van uw deelname aan het project waarbij u beweert een database te hebben opgesteld wordt tenslotte volledig naar beneden gehaald door de verklaringen die u neerlegt over de andere actoren die erbij betrokken waren.

Eerst en vooral dient daarbij te worden gekaderd dat in Angola uitgebreid wordt gerapporteerd over het politiek milieu, met name over het MPLA en Unita maar ook meer specifiek over stappen die worden ondernomen om in te gaan tegen het huidige regime en de daaraan gekoppelde gevolgen. Zo wordt door Human Rights Watch zowel in hun verslaggeving van 2021 als die van 2022, maar ook in het rapport van 2021 van 'the Bureau of Democracy, Human Rights and Labor' uitgebreid geschreven over protestacties over verschillende thema's zoals de vrijlating van politieke gevangenen, COVID – maatregelen, het regime in het algemeen en zelfs over de uitslagen van de verkiezingen van augustus 2022. Telkens wordt daarbij vermeld hoe de Angolese autoriteiten hierop hebben gereageerd. In een ander artikel over de voorbije verkiezingen in Angola wordt zelfs zo gedetailleerd verslag gegeven dat er wordt opgemerkt dat de omstandigheden voor de oppositie om campagne te maken zo uitdagend waren dat ze in hun auto moesten slapen, omdat ze geen slaappleats vonden in hotels hetzij omdat er gewoonweg geen plaats meer was hetzij omdat de hoteluitbaters het bevel kregen om geen kamers te verhuren aan oppositieleden (zie blauwe map in administratief dossier). U legt u zelf ook artikels neer waarbij een activist, Gilson Da Silva "Ta Nice Neutro" wordt aangehouden en veroordeeld tot acht maanden gevangenisstraf of de vrouw van radiopresentator Claudio Pinto in de armen werd gesneden door militairen omdat hij politieke zaken besprak op de radio (zie groene map in administratief dossier).

Binnen deze context is het ten eerste weinig aannemelijk dat de overstap van N. D. van activist zijnde naar de functie van president van de cel Cazenga binnen Unita niet zou worden besproken in de pers. Waar uitgebreid informatie te vinden is over zijn activisme en protestacties tegen het regime van het MPLA, staat in geen enkele bron te lezen dat N. D., ook wel Gangsta genoemd, is toegetreden tot de grootste oppositiepartij van Angola, om er dan nog eens aan het hoofd te staan van één van zijn cellen. In een artikel van Angola24Horas doet hij zelf letterlijk de uitspraak dat hij geen individu is dat afkomstig is van een politiek-partijdige kracht, maar dat hij een individu is dat opkomt voor de ellende en sociale kwalen van het volk. Zoals u zelf stelt, kwam N. D. in maart 2023 in opspraak wanneer hem een dwang – en verblijfstermijn, ofwel huisarrest, werd opgelegd, voortvloeiend uit zijn kritiek op het huidige regime van het MPLA. Hoewel hij zelf meent dat zijn steun voor het Frente Patriótica Unida (FPU), een verkiezingsplatform dat bestaat uit Unita, Bloco Democrático en het politieke project PRA JÁ Servir Angola, tijdens de verkiezingscampagnes van 2022 eveneens aan de basis ligt van zijn veroordeling wordt ook hierbij zijn (door u beweerde) lidmaatschap van Unita volledig onvermeld gelaten (NPO 2 N., p. 13 – 15, zie blauwe map in administratief dossier). **Hierdoor wordt alvast uw bewering dat hij uw rechtstreekse baas was binnen de cel Cazenga volledig ontkracht.**

Binnen diezelfde context is het opmerkelijk dat het rapport van the Bureau of Democracy, Human Rights and Labor (2021) een hoofdstuk bevat over verdwijningen in Angola, waarin wordt gesproken over personen die verdwenen werden verklaard in navolging van een confrontatie tussen betogers en de veiligheidsdiensten in Cafunfo op 30 januari (zie blauwe map in administratief dossier). Over de verdwijningen van uw collega's P. en S. of uw huishoudhulp A. wordt niets vermeld (NPO 1 N., p. 13, 16 – 18, 24; NPO 2 N., p. 5, 11 – 12, 15 –

16, 18, 22). Deze informatie valt ook elders niet terug te vinden, noch legt u hier zelf stavingsstukken van voor.

Daarenboven legt u incoherente en ongeloofwaardige verklaringen neer wanneer wordt gevraagd naar de identiteit van P., de collega waarmee u meent te hebben samengewerkt aan het project waarbij u een database samenstelde met oud-strijders. Hij was zelf een oud – strijder die de anderen moest lokaliseren en hun gegevens aan u moest doorgeven zodat u ze kon verzamelen in een database. Midden augustus 2021 verdween hij, waarna u - als nauwe collega en in afwachting van zijn eventuele terugkomst - besloot het land te ontvluchten uit vrees dat u hetzelfde zou overkomen (NPO 1 N., p. 16 – 17, 25 ; NPO 2 N., p. 11 – 12, 16, 18). Gevraagd naar de naam van de medewerker die in augustus 2021 is opgepakt en sindsdien is verdwenen, antwoordt u: Agent P.. Dat is een titel die men aan militairen geeft. P. is de naam. (NPO 2 N., p. 5). Wanneer wordt gevraagd naar de volledige naam van agent P. stelt u aanvankelijk dat u dat niet weet aangezien militairen een bijnaam of een code hebben. Hij stond volgens u zelfs onder de codenaam P. geregistreerd. Het is dan ook opmerkelijk dat u vervolgens opeens uw verklaringen hieromtrent omgooit en stelt dat zijn volledige naam eigenlijk wel stond vermeld in de database die jullie aan het opstellen waren, maar dat u zich hem simpelweg niet meer herinnert (NPO 2 N., p. 16). **Er kan niet worden ingezien dat de ware identiteit van uw collega P. over het algemeen geheim zou worden gehouden via een codenaam, maar wel gewoon in een database wordt vernoemd in het kader van een uiterst geheim project die de regerende partij zou kunnen schaden.** Langs de andere kant is het weinig waarschijnlijk dat u zijn volledige naam niet zou kennen hoewel u wel te weten kwam dat hij werd gearresteerd door militairen en via zijn burens allerlei details te weten kwam over die arrestatie zoals het feit dat hij werd meegenomen omwille van onwettige activiteiten en dat zijn computer in beslag werd genomen hetgeen overigens aan de basis lag van uw vlucht uit Angola (NPO 2 N., p. 12, 20). **Naast het feit dat u geen rechte lijn weet te trekken doorheen uw verklaringen omtrent uw onwetendheid wat betreft de identiteit van uw naaste collega P., kan in elk geval evenmin worden aangenomen dat u zich zijn naam niet meer zou herinneren, daar hij een spilfiguur binnen uw relaas is en u naar aanleiding van zijn verdwijning Angola zou ontvlucht zijn.**

Tenslotte legt u tegenstrijdige verklaringen neer over A.S. - naast C.B., N. D. en agent P. de vierde persoon die u vernoemt als betrokken actor in het project waar u aan meent te hebben gewerkt. Waar u in uw eerste persoonlijk onderhoud vertelt dat hij binnen de cel Cazenga hetzelfde statuut had als u (NPO 1 N., p. 18) legt u hier tijdens het tweede persoonlijk onderhoud andere verklaringen over af. Daar begint u aanvankelijk met de omschrijving dat hij hetzelfde werk als u uitvoert, maar dan in Talatona (NPO 2 N., p. 12) om dat later weer aan te passen naar de stelling dat jullie beide de twee beste rekruteringsagenten waren binnen de cel Cazenga (NPO 2 N., p. 15). Volgens de informatie die werd toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier bestaat Luanda uit negen verschillende gemeentes waarvan Cazenga en Talatona er twee verschillende zijn, elk onafhankelijk van elkaar, die ongeveer 25 kilometer van elkaar gelegen zijn. **U bent aldus niet consistent over uw werkverhouding met A.S. en over zijn functie.** U verklaart dat A.S. in december 2021 verdween wanneer u reeds in België verbleef. Dit beschouwde u als een signaal dat u nog steeds in gevaar was waardoor u mede hierdoor besloot om een verzoek om internationale bescherming in te dienen (NPO 1 N., p. 17 – 18; NPO 2, p. 12, 15). **Nu jullie samenwerking als ongeloofwaardig wordt beschouwd, is dit opnieuw een element dat uw medewerking aan een database van oud – strijders – die aan de basis ligt van uw vrees voor vervolging – ongeloofwaardig maakt.**

Uit bovenstaande blijkt dat u niet in staat was klare uitspraken te doen over de verschillende elementen in uw vrees voor vervolging. De vermeende gevolgen van uw deelname aan het project dat aan de basis ligt van uw vrees voor vervolging worden reeds als ongeloofwaardig geacht omwille van u en Y.'s uitspraken. De reden waarom u werd uitverkoren om deel te nemen aan dit project, namelijk uw prestigieuze functie binnen Unita, wordt volledig ontkracht door Y.'s onwetendheid over uw taken en carrière in deze context. Het verbaast dan ook niet dat u uw deelname aan dit project niet weet hard te maken. In tegendeel, u legt over elk van de betrokken actoren (zie N. D, agent P. en A S) incoherente en ongeloofwaardige verklaringen af, hetgeen finaal tot de conclusie leidt dat u nooit aan dergelijk project heeft deelgenomen en dus geen vervolging heeft te vrezen bij terugkeer naar Angola.(...) ”

Volledigheidshalve merkt u op dat uw werk als juridisch assistent bij het Ministerie van Transport heeft stopgezet vanwege oneerbare voorstellen van de toenmalige minister van Transport, A.T., die zich hebben voorgedaan in de periode tussen 2015 en 2017. U hoorde hem laatst in 2018 en verliet Angola pas jaren later. U drukt dan ook expliciet uit dat dit geen betrekking heeft op uw vrees voor vervolging, maar dat het een situatie is die u terneerslaat. (NPO 2 Y., p. 14 – 15.)

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u zowel uw originele identiteitskaart als die van uw partner N. en uw zoon D.B.S.P. neer samen met uw origineel paspoort en dat van uw zoon. Daarnaast voegt u ook een certificaat van uw Nederlandse les toe. Deze documenten bevatten louter

persoonsgegevens en gegevens met betrekking tot uw educatieve carrière hier in België dewelke hier niet ter discussie staan.

Vervolgens leggen zowel u als uw partner N. een originele UNITA lidkaart voor. Dit vormt echter geen bewijs van de mate van betrokkenheid van u en uw partner bij Unità, laat staan dat ze N.s deelname aan bovengenoemd project ondersteunen.

Tenslotte ontvangt het CGVS per mail een attest waaruit blijkt dat u psychologische begeleiding heeft gevolgd. Zoals in het begin van deze beslissing reeds werd vermeld, wordt in het door u neergelegde attest louter vermeld dat u in de periode tussen 25 maart 2022 en 16 augustus 2022 zeven psychologische consultaties heeft geattendeerd. Nergens wordt gespecificeerd om welke reden u in psychologische begeleiding ging. Het bijvoegen van dit attest doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen maakt dat ook in uw hoofd geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld. Uw verklaringen over de beweerde vervolgingsfeiten zijn immers volstrekt ongeloofwaardig.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 18 maart 2024. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Ter volledigheid dient er op gewezen te worden dat de Commissaris-generaal in het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw partner N. M M (CG (...)) eveneens een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 1 tot en met 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van "het algemene rechtsprincipe van behoorlijk bestuur waartoe de administratieve overheid gehouden is bij het kennis nemen van alle relevante elementen in de zaak", van "de duidelijke beoordelingsfout", van "het niet respecteren van de voorziene regels in de "Guide des procédures et critères à appliquer pur déterminer le statut de réfugié", opgesteld door het Hoge Commissariaat voor Vluchtelingen" en van "de procedureregels inzake asielaanvragen

Zij verstrekt volgende toelichting bij haar middel:

"Y. is deelnemend lid van de UNITA. Zij nam deel aan vergaderingen en manifestaties maar zij nam ook deel aan administratieve taken bij het ondersteunen van haar partner gedurende de Covidperiode. Het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen Staatlozen benadrukken dat de betrokkene geen aanwijzingen heeft gegeven dat haar directe chef A.D. heet en dat hij de eerste Secretaris-generaal van UNITA is. Wij kunnen veronderstellen dat zij tenminste op de hoogte was van de identiteit van de chef van de cel waarvan zij deel uitmaakte en waarvoor zij de administratie deed. Geconfronteerd met de onwetendheid van Y. betreffende deze fundamentele informatie, zoals het ogenblik waarop de vergaderingen plaatsvonden of de identiteit van haar oversten heeft de overheid haar twijfels geuit, met name aangaande de geloofwaardigheid van haar deelname aan het project dat zich aan de basis bevindt van hun vrees om vervolgd te zullen worden..

Y. was slechts een lid dat van tijd tot tijd aan vergaderingen en manifestaties deelname. De eiseres werd twee keer gehoord bij het commissariaat-generaal gedurende in totaal acht uren. Dit verhoogt de kans en de mogelijkheden om tegenstrijdigheden en onwaarschijnlijkheden in haar relaas te vinden.

Het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen Staatlozen heeft vooraleerst het geheel van de elementen uit het administratieve dossier van de eiseres onderzocht, waardoor welbepaalde speciale procedurenoden kunnen weerhouden worden die haar aanbelangen.

In feite vertoont het dossier van de eiseres tekenen van kwetsbaarheid. Zij bevindt zich in een staat van bijzonder grote kwetsbaarheid, gekenmerkt door een grote psychologische onzekerheid die welbepaalde specifieke procedurenoden in haar hoofde noodzakelijk maken.

Maar geen enkele welbepaalde regeling werd genomen in het kader van deze procedure. Wij kunnen veronderstellen dat het volgen van psychologische bijstand slechts gemotiveerd is door de vermoeidheid die zij opgelopen heeft gedurende het persoonlijke onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen en de tegenpartij heeft in ieder geval geen enkele voorziening getroffen om de eiseres hierin tegemoet te komen.

De eiseres vrees om op onwettige wijze gearresteerd te zullen worden door de partij aan de macht, het M.P.L.A. In een dergelijk geval loopt zij het gevaar om te verdwijnen en/of gedood te zullen worden. Deze zaak zal in alle discretie verdergezet worden en alzo zal niemand op de hoogte zijn van haar verdwijning. Haar vrees voor vervolging is te wijten aan het feit dat zij deelnam aan de activiteiten van UNITA als partijlid en deelnam aan een project tot het opstellen van een gegevensbank van oudstrijders van UNITA, korte tijd voor de verkiezingen van augustus 2022.

Dit werd ontdekt door de M.P.L.A. en meerdere arrestaties werden vervolgens ondernomen. Zij vreest hetzelfde lot te ondergaan.

Het Commissariaat-generaal is van oordeel dat de verklaringen van de eiseres tegenstrijdig zijn in vergelijking met de verklaringen van haar partner M.N.M..

Het is overigens een voldoende feit dat de betrokkenen gedurende hun onderhoud gedurende bijna elk afzonderlijk aan acht uren ondervraging werden onderworpen, wat neerkomt op minimum 16 uren hoorzitting. Dit maakt het aannemelijk en normaal dat er lichte tegenstrijdigheden zijn opgedoken bij het vergelijken van hun verklaringen.

De verwerende partij heeft enkel twijfels opgeworpen zonder dat zij hierbij een volledige kennis van de zaak had. Daarenboven heeft de verwerende partij geen rekening gehouden met de elementen als bewijs die zich in het dossier bevonden en die zij tenminste grondig had moeten onderzoeken.

Tenslotte kunnen wij stellen dat het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen een aanvraag tot psychologische bijstand had verkregen. Dit attest bevatte wel degelijk en duidelijk inlichtingen dat de betrokkene gedurende de periode van 25 maart 2022 tot 16 augustus 2022 aan zeven sessies bij een psycholoog had deelgenomen. Desalniettemin vormen deze sessies, in de ogen van het Commissariaat-generaal geen vermoeden van het voorhanden zijn van een gegronde vrees voor een vervolging.

De eiseres heeft verklaard toegang gehad te hebben tot een project dat zich aan de basis van haar vrees voor vervolging bevindt, een project waarmee Nelson belast was ten gevolge zijn uitstekende prestaties als recruteur binnen de partij, tussen 2015 en 2021.

Volgens de verwerende partij is het aldus onmogelijk dat Y. niets opgemerkt had van dit project, daar waar N. haar overhaald had om deelnemend lid van UNITA in januari 2021 te worden en zij had hem bijgestaan als secretaresse gedurende de Covidperiode.

In het begin heeft het koppel tegenstrijdige verklaringen afgelegd omtrent het ogenblik waarop de partijvergaderingen plaatsvonden. Gedurende het eerste onderhoud verklaarde N. dat de vergaderingen om de veertien dagen plaatsvonden. Gedurende zijn eerste persoonlijk onderhoud heeft hij dit opnieuw bevestigd. Y. heeft gedurende haar twee onderhoud verklaard dat de vergaderingen waaraan zij deelnam niet in het weekend plaatsvonden maar wel degelijk in de week, op een dag tussen maandag en vrijdag. Zij kon de precieze dag niet opgeven.

Gedurende het derde onderhoud hadden de betrokkenen hun verklaringen op elkaar afgestemd in een vruchteloze poging om de tegenstrijdigheden in hun voormalige verklaringen recht te zetten.

Dit standpunt is duidelijk volledig onrealistisch. Het is bijzonder verbazend dat de overheid enkel en alleen maar het geheel van de relevante elementen ter staving van deze aanvraag heeft nagegaan.

De Raad heeft eraan herinnerd dat de aan te snijden vraag in het kader van de toepasselijkheid van het toekennen van het vluchtelingenstatuut in haar geheel kan samengevat worden in de vraagstelling of de aanvrager nu al dan niet redenen heeft of te vrezen om vervolgd te worden omwille van een van de door de Conventie van Genève opgegeven elementen. Indien het onderzoek naar de geloofwaardigheid waartoe gewoonlijk wordt overgegaan een regel op zich vormt en een noodzakelijke stap om op deze vraag te antwoorden, dan moet men vermijden dat deze stap de vraagstelling op zich in het duister stelt. In dit geval, is het nooit betwist geweest dat de twijfel ten gunste valt van de eisende partij (C.C.E., 12 maart 2015, n°140.780 ; C.C.E., 29 april 2016, n°167.037, pt 67)."

3. Aanvullende nota's

Verzoekster heeft, ter terechtzitting op 21 november 2014, overeenkomstig artikel 36/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota overgemaakt, waarbij zij kopieën van haar paspoort en dat van haar kinderen neerlegt.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met

individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

4.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien zij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoekster op de motieven uit, houdt in dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

4.5. In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Wat betreft de bijzondere procedure noden, kan in de bestreden beslissing als volgt worden gelezen: “*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Op 11 oktober 2022 wordt per mail een psychologisch attest neergelegd waaruit blijkt dat u psychologische begeleiding heeft gevolgd van 25 maart 2022 tot 16 augustus 2022 (zie groene map in administratief dossier). Hier staat echter niet in gespecificeerd om welke redenen u die psychologische begeleiding heeft gevolgd. Behalve dat u verschillende keren tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS aanhaalt dat u moe bent, haalt u nergens doorheen uw procedure aan bijzondere procedurele noden te hebben, die het nemen van steunmaatregelen vereisen (notities van het persoonlijk onderhoud op 11 oktober 2022 (verder: NPO 1 Yolanda, p. 12; notities van het persoonlijk onderhoud op 14 maart 2023 (verder: NPO 2 Yolanda), p. 10; zie vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ, d.d. 04 februari 2022; zie beoordeling bijzondere procedurele noden, d.d. 04 februari 2022). Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen*” Door louter te benadrukken dat zij wel degelijk een attest heeft overgemaakt waarin duidelijk werd vermeld dat zij gedurende de periode van 25 maart 2022 tot 16 augustus 2022 heeft deelgenomen aan zeven sessies bij een psycholoog, brengt verzoekster geen elementen aan die erop wijzen dat zij wel degelijk bijzondere steunmaatregelen behoefde. De Raad stelt, in navolging van de commissaris-generaal, vast dat het overgemaakte attest geen enkele concretisering bevat omtrent de reden en aard van de psychologische sessies, laat staan dat hierin wordt geattesteerd wat de impact van deze sessies op de mogelijkheid om volwaardig deel te nemen aan de procedure om internationale bescherming was. Er werd voor het persoonlijk onderhoud plaatsvond al aan verzoekster gevraagd, naar aanleiding van de vragenlijst inzake procedurele noden, of er omstandigheden waren die een impact zouden kunnen hebben op het verloop van het verzoek om internationale bescherming. Verzoekster heeft hier “*neen*” op geantwoord (zie AD, “*Vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ*”). Uit een lezing van de notities van het persoonlijk

onderhoud blijken ook geen noemenswaardige incidenten of problemen, gelinkt aan een psychologische kwetsbaarheid. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud, blijkt ook niet dat verzoekster niet in staat was haar verhaal op zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Verzoekster kon het gesprek volgen, begreep de gestelde vragen en kon hierop doorgaans concrete antwoorden formuleren. Er blijkt niet dat verzoekster niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van haar verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Het enkele feit dat haar persoonlijke onderhouden meerdere uren in beslag namen, volstaat verder niet om aan te tonen dat verzoekster hier niet volwaardig aan kon deelnemen. Op het einde van het tweede persoonlijk onderhoud werd verzoekster ook gevraagd of zij de mogelijkheid had gehad om alles uit te leggen dat van belang was voor haar verzoek om internationale bescherming en of zij de vragen goed had begrepen waarop zij bevestigend antwoordde (zie NPO 2, p. 15). In het licht van deze elementen, en het summier psychologisch attest dat elke verdere concretisering of contextualisering mist, toont verzoekster niet aan dat er in haar hoofde een nood aan bijzondere steunmaatregelen bestond.

5. De beoordeling

5.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1.1. Verzoekster verklaart haar herkomstland te hebben verlaten, omwille van de problemen in hoofde van echtgenoot. Laatstgenoemde verklaarde zijn herkomstland te hebben verlaten, vanwege een vrees om op onrechtmatige wijze te worden gearresteerd door de machthebbende partij MPLA en te zullen verdwijnen en worden gedood, omwille van zijn deelname als UNITA-partijlid aan een project naar aanloop van de verkiezingen van augustus 2022 om een databank op te stellen met oud-strijders. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas in de bestreden beslissing dat door verzoekster niet wordt betwist.

5.1.2. In de bestreden beslissing wordt op pertinente wijze vastgesteld dat verzoeksters asielaanvraag op dezelfde motieven is gesteund als diegene die werden aangehaald door haar echtgenoot. De commissaris-generaal verwijst dan ook terecht naar de door hem gedane beoordeling van het vluchtrelaas van verzoeksters echtgenoot. De Raad wijst erop dat er in hoofde van verzoeksters echtgenoot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen. Deze weigeringsbeslissing werd reeds beoordeeld door de Raad bij arrest met nummer 318 382 van 12 december 2024, waarin de beslissing van de commissaris-generaal werd bevestigd. De Raad oordeelde als volgt:

“ 5.1.2. Na een zorgvuldige lezing van verzoekers dossier, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat verzoeker er niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. De commissaris-generaal stelt op gronde gronden vast dat:

(a) er sprake is van inconsistenties in de eigen verklaringen en tegenstrijdigheden in de verklaringen van verzoekers echtgenote Y. omtrent de ondernomen stappen in navolging van de potentiële arrestatie, waarbij (i) verzoeker verklaarde dat zijn vader in september 2022 werd ontboden om verklaringen af te leggen, maar dat hij deze uitnodiging negeerde en dat dit ook werd gerespecteerd door de bodes, zonder gevolgen voor zijn vader; (ii) verzoekers echtgenote Y. verklaarde dat verzoekers vader wel degelijk werd ondervraagd en onder druk werd gezet om verzoekers verblijfplaats te geven; (iii) verzoeker tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud verklaarde dat er slechts twee bezoeken aan zijn ouderlijk huis werden gebracht, met name in februari en mei 2022, terwijl verzoeker in zijn tweede persoonlijk onderhoud de ontmoeting tussen zijn vader en de bodes in september 2022 plaatst; (iv) verzoeker verklaarde tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud dat hij twee bevelschriften ontving, in februari en mei 2022, terwijl hij tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud aanvankelijk aangaf dat er drie bevelschriften werden uitgebracht en dat er een vierde werd afgegeven voor zijn vader, waarna hij dit onmiddellijk aanpast en stelt dat zijn ouders het eerste en tweede bevelschrift voor hem ontvingen in september en november 2021, een derde in mei 2022 en een vierde in januari 2023;

(b) verzoeker legt de bevelschriften op geen enkel moment doorheen de procedure voor, (i) niettegenstaande dat hij nog regelmatige contacten onderhoudt in Angola en tot tweemaal toe door de protection officer werd gevraagd naar de bevelschriften en beide keren de belofte heeft gemaakt dat hij deze zou doorsturen en (ii) bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) geen gewag heeft gemaakt van deze bevelschriften;

(c) het bestaan van de contactpersoon C.B., of althans de relatie van verzoeker en zijn echtgenote Y. met hem, niet geloofwaardig wordt geacht, waarbij (i) verzoeker hem een prominente rol in hun vluchtrelaas en de vlucht van zijn echtgenote Y. toedicht, doch verzoekers echtgenote Y. slechts heel weinig informatie over hem heeft en stelt dat hij eerder beperkt in beeld kwam; (ii) verzoekers echtgenote Y. tijdens haar tweed persoonlijk onderhoud plots veel meer details kan geven over C.B. en hem tevens een prominente rol toedicht; (iii) verzoekers echtgenote Y. weinig informatie kan verschaffen over de bevestigingsbrief die zij van C.B. zou hebben ontvangen en niet weet dat deze werd opgesteld in samenwerking met P.M., bij wie zij op dat moment onderdak vond; (iv) verzoeker en zijn echtgenote Y. tijdens hun eerste persoonlijk onderhoud afwijkende verklaringen afleggen over de som geld die werd betaald voor de hulp van C.B. en wie dit

betaalde, waarbij verzoekers echtgenote Y. tijdens haar tweede onderhoud haar verklaringen plots aanpast om in overeenstemming te brengen met deze van verzoeker;

(d) verzoekers echtgenote Y. verklaart dat verzoeker voor 2021 nooit een specifieke functie had binnen UNITA en slechts begon met aanwerven van nieuwe leden in 2021, terwijl verzoeker verklaarde dat hij reeds sinds februari 2015 rekruteert en dat het precies omwille van zijn goede prestaties als rekruteerder toegang tot het project en een verhoogde verantwoordelijkheid kreeg;

(e) er sprake is van tegenstrijdige verklaringen omtrent het tijdstip van de partijvergaderingen, waarbij verzoeker tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud verklaarde dat dit op een zaterdag was om de veertien dagen, terwijl verzoekers echtgenote Y. tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud verklaarde dat dit op een weekday is en tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud haar verklaringen aanpast naar zaterdag;

(f) verzoekers echtgenote Y. sinds januari 2021 sympathisante werd van UNITA en deelnam aan een paar vergaderingen en manifestaties, evenals insprong bij administratieve taken tijdens de coronaperiode, doch het adres van de zetel van UNITA in Cazenga noch de verantwoordelijke van de cel kent en tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud een afwijkende naam geeft van de persoon die verzoekers rechtstreekse baas is;

(g) het in het licht van de uitgebreide rapportering over het politiek milieu in Angola weinig aannemelijk is dat de overstap van N.D. als activist zijnde naar de functie van president van de cel Cazenga binnen UNITA niet zou worden besproken in de pers en dat de verwijdingen van P., S. en A. nergens worden vermeld;

(h) verzoeker incoherente en ongeloofwaardige verklaringen aflegt over de identiteit van P.

(i) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over A.S, met name over zijn werkverhouding en zijn functie;

(j) de neergelegde getuigenverklaring, waarin verzoekers situatie wordt uitgelegd, doet geen afbreuk aan de vaststellingen omtrent de ongeloofwaardigheid van het vluchtrelaas, waarbij het gaat om een kopie, dat gemakkelijk is te vervalsen met allerhande knip- en plakwerk en bovendien ook een gesolliciteerd karakter heeft;

(k) de originele lidkaarten van UNITA en de foto zijn geen bewijs van de mate van betrokkenheid van verzoeker en zijn vrouw bij UNITA, laat staan van de deelname aan het beweerd project;

(l) de overige neergelegde documenten bevatten persoonsgegevens en gegevens met betrekking tot verzoekers professionele en educatieve carrière in België, die niet ter betwisting staan.

5.1.5. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

5.1.6. Verzoeker gaat in op de motieven in de bestreden beslissing aangaande het bezoek aan zijn vader, waarbij verzoeker verklaarde dat zijn vader weigerde om te worden ondervraagd en dat deze weigering ook werd gerespecteerd, doch zijn echtgenote Y. verklaarde dat zijn vader wel degelijk werd ondervraagd. Door te stellen dat het uiten van een twijfel door de commissaris-generaal dienaangaande geen vrijstelling inhoudt van het opzetten van een verhoor aangaande de vrees om vervolgd te worden, slaagt verzoeker er niet in deze tegenstrijdigheid uit te klaren. Verder wijst de Raad erop dat de commissaris-generaal zich ook geenszins heeft beperkt tot het uiten van een twijfel omtrent de oproeping van zijn vader, doch dat de bestreden beslissing getuigt van een uitgebreide, zorgvuldige en individuele beoordeling van verzoekers vrees in zijn geheel.

5.1.7. Wat betreft de bevelschriften, volhardt verzoeker dat deze wel degelijk aan de commissaris-generaal werden overgemaakt in de loop van de procedure en dat het irrelevant is dat hij deze niet zelf heeft ontvangen. Dienaangaande dient echter te worden opgemerkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat C.B. daadwerkelijk de gevraagde bevelschriften rechtstreeks heeft overgemaakt aan de protection officer. Laatstgenoemde heeft tijdens het tweede persoonlijk onderhoud ook duidelijk aangegeven dat de bevelschriften niet werden ontvangen, waarbij verzoeker opnieuw uitdrukkelijk werd gevraagd deze over te maken (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, II, p. 7-8). Verzoeker heeft deze niet overgemaakt, ook niet naar aanleiding van huidig verzoekschrift. Verder brengt verzoeker niets dienstig in tegen de vaststellingen in de bestreden beslissing, aangaande het aantal en tijdstip van ontvangst van de bevelschriften. De beoordeling hiervan, die in de bestreden beslissing kan worden gelezen, blijft aldus overeind.

5.1.8. Verzoeker kan zich verder niet beroepen op de vaststelling dat zijn echtgenote Y. nog in Angola verbleef, op een moment dat hij reeds in België was, om tegenstrijdigheden in hun verklaringen omtrent de rol van C.B. uit te klaren. Dat verzoeker en zijn echtgenote zich niet in éénzelfde land bevonden, verklaart niet waarom verzoekers echtgenote Y. initieel slechts weinig informatie kan verstrekken over C.B. en hem ook maar een beperkte rol in hun vluchtverhaal toedicht. Deze omstandigheid kan verder al helemaal niet uitklaren waarom verzoekers echtgenote Y. naderhand tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud haar eigen verklaringen bijstelt en plots veel meer details kan verschaffen over de persoon C.B. en zijn rol in hun

vluchtrelaas, waarmee zij aldus tracht haar vluchtrelaas in overeenstemming te brengen met dat van verzoeker. Dit geldt eveneens voor de verklaringen omtrent de som geld die aan C.B. werd betaald voor de hulp bij de vlucht van verzoekers echtgenote Y., waarbij laatstgenoemde opnieuw tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud afwijkende verklaringen heeft afgelegd om deze vervolgens in haar tweede persoonlijk onderhoud in overeenstemming te brengen met de verklaringen van verzoeker. Het is hierbij ook niet aannemelijk dat verzoekers echtgenote Y. tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud simpelweg de naam van C.B. was vergeten, gelet op het belang van deze persoon in verzoekers en zijn echtgenotes vluchtrelaas. Verder kan verzoeker niet uitklaren waarom zijn echtgenote Y. niet beter op de hoogte is van de getuigenisbrief die zij zou hebben ontvangen van C.B. in de luchthaven. Dit geldt te meer, zoals de commissaris-generaal ook terecht stelde, aangezien de getuigenisbrief werd opgesteld in samenwerking met P.MM, een vriendin bij wie Y. onderdak vond tussen 24 september 2021 en 15 december 2021. Verzoeker kan – gelet op de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen en deze van zijn echtgenote Y. – in zijn verzoekschrift bezwaarlijk voorhouden dat hijzelf en zijn echtgenote alle feiten op een ernstige wijze naar voren hebben gebracht, zonder dat er daadwerkelijke variaties of incoherenties te bespeuren zijn.

5.1.9. Wat betreft de tegenstrijdigheden in de verklaringen omtrent het tijdstip van de vergaderingen tussen verzoeker en zijn echtgenote Y., kan het betoog in het verzoekschrift niet overtuigen, dat deze verklaringen niet noodzakelijk dienen overeen te stemmen omdat niets erop wijst dat de vergaderingen waaraan verzoeker had deelgenomen dezelfde waren als deze waaraan Y. deelnam. De Raad merkt op dat verzoekers echtgenote Y. tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud ondubbelzinnig aangaf dat de vergaderingen van verzoeker op weekdagen plaatsvonden (zie NPO 1, Y., p. 8), terwijl verzoeker tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud duidelijk aangaf dat hij doorheen de week als immobiliënmakelaar werkte en telkens om de veertien dagen op zaterdag vergaderde met de UNITA partij (zie NPO 1, p. 7 en 11). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud stelt verzoekers echtgenote Y. dan weer dat haar echtgenote wel degelijk enkel op zaterdag vergaderingen van UNITA bijwoonde, zij het elke zaterdag en niet om de veertien dagen, zoals verzoeker stelde (zie NPO 2, Y., p. 12). Tegens verklaarde zij dat zij weliswaar niet altijd meeging naar de vergaderingen, maar dat zij hier soms ook op aanwezig was (zie NPO 2, Y., p. 12). Verzoeker kan geen afdoende verklaringen bieden voor deze vaststellingen, die op ernstige wijze afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van het vluchtrelaas.

5.1.10. Waar verzoeker zich nog de vraag stelt of alle activiteiten van UNITA in de pers zouden moeten worden vermeld, doet hij met deze vraagstelling geen afbreuk aan de pertinente overwegingen dat: “Eerst en vooral dient daarbij te worden gekaderd dat in Angola uitgebreid wordt gerapporteerd over het politiek milieu, met name over het MPLA en Unita maar ook meer specifiek over stappen die worden ondernomen om in te gaan tegen het huidige regime en de daaraan gekoppelde gevolgen. Zo wordt door Human Rights Watch zowel in hun verslaggeving van 2021 als die van 2022, maar ook in het rapport van 2021 van ‘the Bureau of Democracy, Human Rights and Labor’ uitgebreid geschreven over protestacties over verschillende thema’s zoals de vrijlating van politieke gevangenen, COVID – maatregelen, het regime in het algemeen en zelfs over de uitslagen van de verkiezingen van augustus 2022. Telkens wordt daarbij vermeld hoe de Angolese autoriteiten hierop hebben gereageerd. In een ander artikel over de voorbije verkiezingen in Angola wordt zelfs zo gedetailleerd verslag gegeven dat er wordt opgemerkt dat de omstandigheden voor de oppositie om campagne te maken zo uitdagend waren dat ze in hun auto moesten slapen, omdat ze geen slaapplek vonden in hotels hetzij omdat er gewoonweg geen plaats meer was hetzij omdat de hoteluitbaters het bevel kregen om geen kamers te verhuren aan oppositieleden (zie blauwe map in administratief dossier). U legt u zelf ook artikels neer waarbij een activist, Gilson Da Silva “Ta Nice Neutro” wordt aangehouden en veroordeeld tot acht maanden gevangenisstraf of de vrouw van radiopresentator Claudio Pinto in de armen werd gesneden door militairen omdat hij politieke zaken besprak op de radio (zie groene map in administratief dossier).

Binnen deze context is het ten eerste weinig aannemelijk dat de overstap van N. D. van activist zijnde naar de functie van president van de cel Cazenga binnen Unita niet zou worden besproken in de pers. Waar uitgebreid informatie te vinden is over zijn activisme en protestacties tegen het regime van het MPLA, staat in geen enkele bron te lezen dat N. D., ook wel Gangsta genoemd, is toegetreden tot de grootste oppositiepartij van Angola, om er dan nog eens aan het hoofd te staan van één van zijn cellen. In een artikel van Angola24Horas doet hij zelf letterlijk de uitspraak dat hij geen individu is dat afkomstig is van een politiek-partijdige kracht, maar dat hij een individu is dat opkomt voor de ellende en sociale kwalen van het volk. Zoals u zelf stelt, kwam N. D. in maart 2023 in opspraak wanneer hem een dwang – en verblijfstermijn, ofwel huisarrest, werd opgelegd, voortvloeiend uit zijn kritiek op het huidige regime van het MPLA. Hoewel hij zelf meent dat zijn steun voor het Frente Patriótica Unida (FPU), een verkiezingsplatform dat bestaat uit Unita, Bloco Democrático en het politieke project PRA JÁ Servir Angola, tijdens de verkiezingscampagnes van 2022 eveneens aan de basis ligt van zijn veroordeling wordt ook hierbij zijn (door u beweerde) lidmaatschap van Unita volledig onvermeld gelaten (NPO 2 N., p. 13 – 15, zie blauwe map in administratief dossier). Hierdoor wordt alvast uw bewering dat hij uw rechtstreekse baas was binnen de cel Cazenga volledig ontkracht.

Binnen diezelfde context is het opmerkelijk dat het rapport van the Bureau of Democracy, Human Rights and Labor (2021) een hoofdstuk bevat over verdwijningen in Angola, waarin wordt gesproken over personen die verdwenen werden verklaard in navolging van een confrontatie tussen betogers en de veiligheidsdiensten in Cafunfo op 30 januari (zie blauwe map in administratief dossier). Over de verdwijningen van uw collega's P. en S. of uw huishoudhulp Annabelle wordt niets vermeld (NPO 1 N., p. 13, 16 – 18, 24; NPO 2 N., p. 5, 11 – 12, 15 – 16, 18, 22). Deze informatie valt ook elders niet terug te vinden, noch legt u hier zelf stavingsstukken van voor”

5.1.11. Door louter de door hem neergelegde bewijsstukken te benadrukken, brengt hij geen dienstige argumenten aan tegen de hiervan gemaakte beoordeling door de commissaris-generaal, met name: “ Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een kopie van een getuigenisbrief neer waarin jullie situatie wordt uitgelegd, opgesteld op 14 december 2021 en ondertekend door de secretaris – generaal van Unita, A.C.D.. Dit document doet geen afbreuk aan de uitgebreide vaststellingen met betrekking tot de ongeloofwaardigheid van jullie asielrelazen. Een document in de vorm van een kopie heeft immers onvoldoende bewijskracht daar het gemakkelijk te vervalsen is met allerlei knip – en plakwerk. Sowieso dienen (zelfs originele) documenten slechts ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen en kunnen zij in geen geval compleet incoherente verklaringen in een ander licht plaatsen. Getuigenissen hebben in elk geval weinig bewijswaarde, gezien onmogelijk kan worden uitgesloten dat ze gesolliciteerd zijn.

Zowel u als uw partner leggen een originele UNITA lidkaart voor. U toont eveneens een foto van een persoon in Unita kledij waarvan u meent dat u het bent. Dit vormt echter geen bewijs van de mate van betrokkenheid van u en uw vrouw bij Unita, laat staan dat ze uw deelname aan bovengenoemd project ondersteunen. U legt tevens verschillende krantenartikelen neer om de politieke context in Angola te schetsen, maar ook deze tonen op geen enkele manier uw beweerd relaas of een persoonlijke vrees voor vervolging aan.

Tenslotte legt u een originele akte van samenwoning, zowel uw originele Angolese identiteitskaart als die van uw partner Y. en haar zoon D.B.S.P., uw origineel Angolees paspoort en rijbewijs neer. Uw advocaat voegt daar een werkcontract en loonfiche van Tempo Team Geel aan toe, in combinatie met foto's van de lessen die u in het opvangcentrum geeft, een certificaat van uw Nederlandse les en uw blanco strafregister. Deze documenten bevatten louter persoonsgegevens en gegevens met betrekking tot uw professionele en educatieve carrière hier in België, dewelke hier niet ter discussie staan”.

In het bijzonder wat betreft de originele lidkaarten van UNITA, brengt verzoeker geen objectieve elementen aan die erop wijzen dat het louter hebben van een lidkaart van UNITA volstaat, opdat kan worden aangenomen dat er in hoofdte van verzoeker een vrees voor vervolging dient te worden aangenomen. Ook het rechtsplegingsdossier bevat geen dergelijke indicaties. Een individueel onderzoek blijft noodzakelijk, waarbij verzoeker in casu niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij omwille van de door hem geschilderde context een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren. Wat betreft de kopieën van verzoekers paspoort, wijst de Raad erop dat hieruit enkel blijkt dat verzoeker in het verleden meermaals een Schengenvisum bekam en meermaals Europese landen bezocht. Het betoog ter terechtzitting dat enkel invloedrijke Angolezen dergelijke Schengenvisa kunnen bemachtigen, is niet meer dan een loutere bewering”.

5.1.11. De Raad merkt op dat verzoeker de overige motieven – zoals deze in de bestreden beslissing kunnen worden gelezen – onbesproken laat, zodat hij deze dan ook niet aan het wankelen brengt of hier een nieuw licht op werpt.

5.1.11. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor het overige beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerd vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt. Het ongestaafde betoog in het verzoekschrift dat niet elke principiële kwestie, elk document en elk argument ter verdediging van verzoeker het voorwerp heeft uitgemaakt van een grondig onderzoek, vindt verder geen steun in de motieven in de bestreden beslissing.

5.1.12. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Angola kan blijken. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.”

5.1.3. Verzoekster brengt geen dienstige argumenten aan, die voorgaande beoordeling aan het wankelen brengt of hier een nieuw licht op werpt. Verzoekster beperkt zich tot het herhalen van haar verklaringen en

het vluchtrelaas, evenals het benadrukken van de duurtijd van de persoonlijke onderhouden. Hiermee brengt zij de hierboven reeds gedane beoordeling van het vluchtrelaas in hoofde van haar echtgenoot – waar zij zich tevens op stoelt – niet aan het wankelen, noch werpt zij hier een nieuw licht op. Wat betreft de kopieën van verzoeksters paspoort en dat van haar kinderen, wijst de Raad erop dat hieruit enkel blijkt dat verzoekster in het verleden meermaals een Schengenvissum bekwam en meermaals Europese landen bezocht. Het betoog ter terechtzitting dat enkel invloedrijke Angolezen dergelijke Schengenvisa kunnen bemachtigen, is niet meer dan een loutere bewering.

5.1.4. Waar verzoekster nog ingaat op het door haar overgemaakte psychologisch attest, waaruit blijkt dat zij tussen de periode van 25 maart 2022 tot 16 augustus 2022 heeft deelgenomen aan zeven sessies bij een psycholoog, herhaalt de Raad dat dit medisch attest slechts uiterst summier is en op geen enkele wijze ingaat op de redenen of de omvang van de psychologische problematiek. Nergens in het neergelegde attest wordt aangegeven wat volgens de behandelende psycholoog de gesuggereerde oorzaak van de mentale problematiek is, laat staan dat een duidelijke link wordt gemaakt met de door verzoeksters voorgehouden vluchtmotieven. Er kan ook niet worden uitgesloten dat er (ook) andere oorzaken zijn voor verzoeksters psychische problemen. Rekening houdend met de voorgaande vaststellingen, evenals de vaststelling dat het medisch attest ook geen enkel inzicht biedt in de feitelijke omstandigheden die aan de grondslag liggen van de niet-nader gespecificeerde mentale problematiek, dient de Raad vast te stellen dat het medisch attest op zich niet volstaat om het vluchtrelaas aannemelijk te maken. Zulke attesten kunnen bijgevolg niet als alleenstaand worden gezien binnen een beschermingsverzoek, maar maken deel uit van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling. Ze moeten dan ook worden beoordeeld en gewogen binnen het geheel van alle relevante verklaringen, stukken en landeninformatie. Rekening houdend met wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat het psychologisch attest, beoordeeld en gewogen binnen het geheel van de elementen van verzoeksters verzoek om internationale bescherming, geen beschermingsnood in hoofde van verzoekster aannemelijk maakt.

5.1.5. De Raad wijst er verder nog op dat verzoekster volgende passage in de bestreden beslissing onbesproken laat: “ *Volledigheidshalve merkt u op dat uw werk als juridisch assistent bij het Ministerie van Transport heeft stopgezet vanwege oneerbare voorstellen van de toenmalige minister van Transport, A.T., die zich hebben voorgedaan in de periode tussen 2015 en 2017. U hoorde hem laatst in 2018 en verliet Angola pas jaren later. U drukt dan ook expliciet uit dat dit geen betrekking heeft op uw vrees voor vervolging, maar dat het een situatie is die u terneerslaat. (NPO 2 Y., p. 14 – 15.)*” Deze beoordeling wordt door de Raad bijgetreden.

5.1.6. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoeksters individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Angola kan blijken. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekster. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

5.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.2.1. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster brengt geen elementen aan op grond waarvan kan worden vastgesteld dat haar vluchtrelaas zou beantwoorden aan de situaties voorzien in artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

5.2.2. Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een “*ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict*”. De Raad stelt vast dat verzoekster niet voorhoudt dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. In het administratief dossier bevinden zich evenmin redenen om aan te nemen dat dit zo zou zijn.

5.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenfinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij op het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens de persoonlijke onderhouden kreeg verzoekende partij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en zij heeft zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Portugees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

5.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
V. LAUDUS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES